

SOM DU SÅR, SKAL DU HØSTE

Amalie Engelstoft-Schmidt

Bragt i Theosophia november 1951

Dette bibelord har vi hørt næsten til trivialitet, men det forhindrer ikke, at det i sig indebærer nøglen til livets dybeste og mest fundamentale sandhed: Loven om Årsag og Virkning, som Teosofien kalder Karma.

Når vi sår et lille frø, høster vi dets frugter senere; dette er en naturlov. Men samme naturlov gælder også for vore gerninger.

Nogle vil måske hævde, at dette kun er "kønne talemåder," som i øvrigt savner ethvert fyldestgørende bevis for påstandens rigtighed. Men det er et forkert ræsonnement; for vel kan det siges, at menneskeheden som helhed endnu ikke har løftet sig op til at kunne betragte denne verden fra en højere synsvinkel - det intuitive plan; - men selv med en ret begrænset horisont skulle det være muligt at "skimte" lidt af de karmiske virkemåder, som vore handlinger er underlagt.

Når man gør en god eller dårlig gerning, da kaster man "et frø" ind i verdensaltets bevidsthed, som dvæler hinsides tid og rum. Dette "frø" slår altid rod, og man kommer selv til at høste enhver af dets frugter.

Derfor, hvis man imod sin vilje eller i et øjeblik opbrusen/hidsighed kommer til at udtale et ukærligt ord eller begå en ukærlig handling, da er det af største nødvendighed øjeblikkeligt at rette den begåede fejl; for venter man blot en halv time - ja, knapt det - da har dette "ukrudtsfrø" slået rødder, og disse har allerede strakt sig langt ud i tiden - dybt ind i årenes rindende række og ud i århundreders fjerne dunkelhed - hør blot hvorledes.

Astrologien - læren om himmellegemernes indflydelse på alt - er den mysterielære, der ligger den materielle verdens bevidsthed nærmest. Den forklarer, hvorledes himmellegemernes placering i de 12 himmeltegn - og tillige deres indbyrdes aspekter - udvirker et kraftfelt, som i det uendelige skifter karakter; dels fordi himmellegemerne i det uendelige skifter stilling i Zodiakken, og dels, fordi der derved uophørligt opstår nye og opløses tidligere aspekter.

Ind i dette vibrationshav, som er i evig skiften fra sekund til sekund, kaster vi vore gerningers frø, som til sin tid vil bære frugt; men den karmiske frugt deraf kan først påregnes at have nået sin fulde udløsning, når alle himmellegemerne - som hver styres af og henhører under et eller andet af de 12 store hierarkier - atter får indtaget nøjagtig de samme stillinger og indbyrdes aspekter på firmamentet, som de havde i gerningsøjeblikket.

Da samme stillinger og aspekter af alle himmellegemerne på én gang faktisk er en matematisk umulighed, idet nogle himmellegemer bevæger sig hurtigt, andre langsomt, vil det være let at forstå, at en given handling karmiske frugt må høstes over lange spand af tid. De hurtigst vandrende himmellegemer såsom Merkur og Månen, samt Venus, Mars, Jupiter og Saturn vil naturligvis relativt hurtigt igen komme tilbage til handlingsøjeblikkets stilling, hvor så en forholdsmæssig del af den karmiske frugt - som er modnet under disse himmellegemers kosmiske hierarkiers indflydelsessfærer - vil udfælde sig (ligesom ved brugen af et sold); medens det for de mere langsomt vandrende kloders vedkommende kan tage mange år at komme tilbage til deres udgangsstillinger, hvor den del af frugten, som er modnet under deres hierarkiers indflydelsessfære, kommer til udløsning.

For Månens og Merkurs vedkommende drejer det sig kun om ca. 28 dage at komme tilbage til udgangsstillingen igen; Venus tager 225 dage, Mars 687 dage, Jupiter ca. 12 år og Saturn ca. 29 1/2 år. Alle de karmiske frugter, som modnes under disse himmellegemers hierarkier, er der altså mulighed for at kunne høste inden for samme inkarnation, hvori "frøet" bliver sået.

Derimod vil det knibe at kunne få udfældet Uranus-frugten af en given gerning i den inkarnation, hvori frøet bliver sået, idet det tager Uranus ca. 84 år at nå sit udgangspunkt igen; og helt umuligt vil det være at høste Neptun-frugten i samme inkarnation, hvori frøet sås, idet det tager Neptun ca. 360 år at gennemløbe sin bane. Hvor megen tid vil der så ikke hengå, når stjernernes stillinger og de samlede aspekter tages med i betragtning?

Når vi et øjeblik fæstner vor opmærksomhed på Neptuns 360 års omløbstid, da forstår vi klart, hvorfor der fra mere udviklede brøders side er blevet sagt og skrevet, at der almindeligvis hengår et tidsrum af ca. 300 år imellem inkarnationerne; for det er jo netop det tidsrum, der er nødvendigt, for at et menneske skal kunne være i inkarnation, når Neptun igen indtager sin udgangsstilling for en given handling, så den pågældende del af karmafrugten da kan komme til udløsning. At selvsamme brødre hævder, at højt åndeligt udviklede mennesker ikke behøver at inkarnere så hurtigt som almindelige mennesker, men at der let for disses vedkommende kan hengå 1200 år eller mere mellem inkarnationerne, bekræfter jo kun yderligere rigtigheden af dette, fordi højt åndeligt udviklede mennesker må antages ikke at gøre sig skyldige i gerninger, der kan lænke dem til en sådan karma, som derfor drager dem ned i inkarnation så hurtigt.

Det er interessant at holde blikket åbent for disse virkemåder, som tydeligt viser, hvorledes karmas frugter udløses under givne Måne-, planet- og stjernestillinger og derfor bevidner rigtigheden af, at man af sit horoskop kan aflæse alt det, som vil møde En gennem livet; for de ting er nemlig dem, man ikke nåede at få afviklet i tidligere liv af den grund, at himmellegemernes skiftende stillinger lukkede af for muligheden for en sådan afvikling.

Angående denne udløsning af karmas frugter under himmellegemernes skiftende gang skal her blot påpeges, at vi sikkert alle kender og har oplevet dage eller perioder i vort liv, hvor alting på en mærkelig ensartet måde er gået os imod eller har føjet sig heldigt; dette skyldes, at vi på sådanne dage eller i sådanne perioder høster frugterne af givne "frø", der tidligere er blevet sået ind i verdensaltets bevidsthed, idet disse "frø" kaster deres frugter, når tidens fylde kommer, eller sagt på en anden måde: når det kosmiske ur*) falder i slag, hvilket vil sige, når stjerner og kloder rammer deres egne udgangsstillinger og aspekter for tidligere handlinger eller begivenheder, som vi er knyttet karmisk sammen med.

For eksempel har vi ofte haft lejlighed til at konstatere, at bil-, flyve-, tog- og skibskatastrofer samt brande, jordskred og oversvømmelser kommer "serievis" til udfoldelse, idet der på en vis tid forekommer mange brande, på en anden tid skibskatastrofer o. s. v. Dette skyldes selvsamme forhold, nemlig at en stilling eller et aspekt udløser kosmiske bølgefrekvenser, der får de karmisk forbundne væsener her på denne klode til at give resonans - altså til at vibrere i samklang med disse, og det vil med andre ord sige, at hændelser, som har hvilet i det 4-dimensionale "rum", nu giver sig karmiske udslag og altså rammer alle dem, der har en ensartet karma ventende. Da dette emne er gigantisk stort og ejer uhyre rækkevidde, skal nærværende indlæg kun betragtes som et lille fingerpeg hen imod karmas nøjagtige - og usvigelige - virkemåder og måske vække interessen for videre fordybelse i emnet; for ikke alene står der desangående en stor teosofisk, astrologisk og egyptisk litteratur til rådighed for den interesserede, men det kan også med rette siges, at

"I stjernerne står det skrevet".

*) Stjernehimmelen